

hvor omfangsrig den var. Jeg har slet ikke været inde i sagen og finder heller ikke, at det er justitsministerens opgave at gå ind i den slags konkrete sager.

Til hr. Elmquist vil jeg sige, at folketingsmedlemmer selvfølgelig også skal passe på med at gå ind i konkrete domstolsanliggender og prøve at lege domstol eller lignende.

Hvis de domme, der er blevet afsagt, ikke er korrekte, kan folketingsmedlemmer jo spørge, om det er, fordi den lovgivning, der ligger bagved, ikke er, som man ønsker den skal være, og så kan de jo prøve at ændre lovgivningen.

Óli Breckmann (KF):

Det er en bemærkning i anledning af justitsministerens ros til Rigsadvokaten:

Selvfulgelig ved Rigsadvokaten, hvornår en sag skal ankes og hvornår ikke. Men i et ellers offentliggjort dokument – og det var det første, der lå til grund for, at man besluttede ikke at anke – siger Rigsadvokaten jo, at han ikke finder, at anklagemyndigheden vil kunne få landsretten til at nå til andet bevismæssigt resultat, og at den næppe vil idømme de tiltalte alvorlige straffe, dels på grund af forholdenes alder, dels på grund af, at de tiltalte ikke har forsøgt at opnå personlig berigelse.

Og det virker som lidt af en spinkel undskyldning, at man efter ankefristens udløb bare på grund af, at justitsministeren pludselig bliver presset af medierne til at påvirke Rigsadvokaten, så på nogle få timer efter alt at dømme beslutter at genoptage denne sag efter den tredje frifindelsesdom, og efter at der er afsagt domme af fem forskellige danske dommere under tre forskellige retsbehandlinger.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er enig med justitsministeren i, at man normalt ikke skal gå ind i konkrete sager, men jeg vil bede justitsministeren bekræfte, at Folketinget har både ret og pligt til at kontrollere regeringen. Og vil ministeren også bekræfte, at efter retsplejelovens § 98 har justitsministeren som øverste chef for anklagemyndigheden adgang til at gå ind i konkrete sager og sikre, at anke bliver foretaget, når det er nødvendigt, eller frafaldet, når dette er nødvendigt.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det, Rigsadvokaten har besluttet, er ganske enkelt at undersøge, om de oplysninger, der er kommet frem efter den 19. december, er af en

sådan karakter, at landsretten finder, at det vil være rigtigst at lade sagen gå om. Herefter er det landsretten, der tager stilling til spørgsmålet.

Når der nu har været rejst tvivl om det spørgsmål, tror jeg i øvrigt, det kan være rart for alle, at retten så tager stilling til det.

Folketingsmedlemmernes arbejdsform skal jeg overhovedet ikke blande mig i. Jeg sagde bare, at hvis folketingsmedlemmer er utilfredse med retstilstanden i landet, vil det være naturligt, at de så beskæftiger sig med en lovgivning, der kan ændre på det forhold. Men jeg kan selvfølgelig bekræfte, at folketingsmedlemmer skal kontrollere regeringen, og at retsplejeloven er, som den er.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1162

5) Til justitsministeren af:

Óli Breckmann (KF):

»Vil ministeren oplyse de samlede omkostninger, der hidtil har været afholdt til gennemførelsen af Heygadrangursagen i to retsinstanser og Skálafjallsagen i Færøernes Ret, herunder separat, hvad de samlede omkostninger i forbindelse med ransagningerne androg?«

Begrundelse

Der har været forlydender om, at de to straffesager hidtil har kostet den danske stat ca. 25 mio. kr. i omkostninger. I den første sag, Heygadrangursagen, skete der en frifindelse af samtlige tiltalte både i Færøernes Ret og i Østre Landsret. Nu er der sket en frifindelse af samtlige tiltalte i Skálafjallsagen, den sag, som nu er anket efter ankefristens udløb, tilsyneladende på foranledning af ministerens henvendelse til Rigsadvokaten.

Politimesteren på Færøerne har oplyst, at han i øjeblikket vurderer, om 12 andre straffesager af lignende karakter ligeledes skal anlægges ved domstolene på trods af de skete frifindelser.

Det må formodes, at en gennemførelse af disse 12 sager ikke sker som en øvelse i ørkesløshed, ud over at tjene det formål at destabilisere færøsk samfundsliv. Derfor er det af betydning at få oplyst, hvilke omkostninger ministeren er villig til at ofre på disse eventuelt kommende